Církev československá husitská Kladno

NAHORU

5

2018

Milí čtenáři našeho zpravodaje, přejeme Vám všem požehnané prožití adventního času i vánočních svátků.

V úvodu Vás chceme pozdravit slovy letošního pastoračního dopisu rady starších:

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn plný milosti a pravdy. Jan 1, 14

Milovaní bratři a sestry,

chceme Vás opět v tomto adventním čase co nejsrdečněji pozdravit. Výše uvedené Boží slovo dané skrze evangelistu Jana nás oslovuje. Od pradávna touží lidé po pokoji, který zahrnuje nejen mír zbraní, ale i spravedlnost, smíření a láskyplné mezilidské vztahy. Po těchto hodnotách toužíme i my. Jan nám chce ukázat, jak velkou lásku má Bůh pro každého člověka, když se zjevil v Ježíši Kristu. Ten přišel na svět jako Spasitel, Zachránce. On je dárcem pravé lásky a pravého pokoje, po němž touží každý z nás. Jeho příchod si připomínáme právě během adventu.

Tímto dopisem chceme poděkovat Vám všem, kteří patříte do kladenského sboru. Děkujeme, že na tento sbor duchovně i finančně pamatujete, a prosíme, abyste pokračovali ve své obětavé práci na díle Kristově.

Jako Boží lid jsme připravení Vám i členům Vašich rodin posloužit při nejrůznějších příležitostech. Proto Vás prosíme, abyste nám nahlásili případnou změnu adresy či dalších kontaktních údajů.

Na závěr Vás srdečně zveme na vánoční bohoslužby i další akce, přejeme Vám požehnané svátky i požehnaný nový rok 2019.

V adventním čase máme místo biblických hodin adventní pobožnosti. Na první z nich posloužila Božím slovem sestra Zdeňka Chaloupková, dálkově studující na Husitské teologické fakultě. Věříme, že její zamyšlení o naději potěší i naše čtenáře.

ADVENT 2018

Je adventu čas. Stejně jako vloni
na perníkové hvězdy zadělám
a medem i skořicí to tu voní…
Dokořán, Bože, duši otvírám.

Po dlouhé noci očekávám ráno,
tak smýčím kouty, třídím starou veteš
a říkám „ne“, kde chce se říci „ano“.
(Raději uhni, trochu se tu pleteš!)

Srovnávám stezky žitím zkřivené,
snad smutek, divný motýl, přitom zmizí
a říkám „ano“, kde se chce říct „ne“…
Kdo skoupě zasévá, ten skoupě sklízí.

Hle, přijde, přijde Vykupitel brzy…
Na noty vidím, i když skrze slzy.

Pavla Vlková

Pamatuj na Ježíše Krista!

Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium. Pro ně snáším utrpení a dokonce pouta jako zločinec. Ale Boží slovo není spoutáno. A tak všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli spásy v Kristu Ježíši a věčné slávy. Věrohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít. Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe. 2 Tm 2, 8–13

Autorem těchto slov je nejspíš žák apoštola Pavla. Nezmiňuje se zde přímo o ukřižování Ježíše, ale až o jeho vzkříšení. Jak krásně dokázal jednou větou shrnout celé evangelium. *Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.*

Čteme, že Ježíš byl Boží syn, který sice tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího syna, a na to nemáme zapomínat. Pisatel nám zde ukazuje Ježíše v jeho autoritě, svrchovanosti i slávě. Vzkříšením se k němu zcela přiznává i jeho nebeský Otec. Odpouští-li nám tedy Ježíš Kristus hříchy zde na zemi, má to Boží platnost. Stejně tak Hospodin potvrzuje i pravost Ježíšova zvěstování o Božím království. A Boží království, to je naděje.

Naděje, kterou nám dává náš nebeský Otec skrze svého jediného syna. V biblickém textu nás napomíná, abychom na to nezapomínali, a to i když máme starosti, trápení. Abychom vytrvali ve víře, protože Ježíšův příběh neskončil na kříži, ale má živé pokračování. A to je pro nás skutečná naděje, která je platná vždy a všude. A tak se nemusíme bát nebezpečí, temné noci, protože výhled na Boží království nás provází celým naším životem.

Naděje je dar, který dostáváme od Boha zcela zdarma, dar nedozírné ceny. Vždyť o co lépe a snadněji se nám žije, máme-li naději. Pak víme, že nic nemůže zůstat

stále ve tmě, že na konci je světlo naděje – Ježíš. Co zlého nám, z tohoto úhlu pohledu, může přinést zítřek? A tak zakončeme toto dnešní krátké zamyšlení Žalmem 23:

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatku. Dává mi odpočívat na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš. Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Chvalme Hospodina! Amen.

Zdeňka Chaloupková,
adventní pobožnost 5. prosince 2018

Ze života sboru

První říjnovou sobotu byl klukovský výlet k Bodlákovým na chatu. Kluci si ho opět pěkně užili

včetně opékání na ohníčku.

První říjnovou neděli jsme se jako každý rok připojili ke křesťanům celého světa v modlitbách za pokoj Jeruzaléma. Odpoledne se pak uskutečnil v našem kostele koncert *Antonín Dvořák: Biblické písně*, který se konal ke 100. výročí vzniku Československé republiky. Měl ekumenický ráz. Byl zahájen zpěvem chorálu *Hospodine, pomiluj ny*, pak přítomné přivítal náš domácí farář Phanuel Osweto. Dvořákovy Biblické písně zpívala sopranistka Lenka Harigelová z Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Kladně, klavírní doprovod zajistila Markéta Vlková z domácí církve. Pomocných rolí se ujali také domácí. Před každou písní přečetl biblické texty k písním Jiří Tučan. Na závěr pak Pavla Vlková vyzvala přítomné, aby se připojili ke zpěvu

10. biblické písně *Zpívejte Hospodinu píseň novou*, jejíž text měli uveden v programu. Po skončení koncertu bylo možno sdílet své dojmy při drobném občerstvení, které připravily naše sestry. Děkujeme všem účastníkům, bylo to moc pěkné odpoledne.

V neděli 14. října při bohoslužbě děkovali Anna a Jiří Kholovi za 60 let společného života a obnovili svůj

manželský slib. Upřímně blahopřejeme, žehnáme a přejeme slovy ze závěru kázání: *Ať Bůh, který vaše cesty spojil v jednu společnou, řídí stále vaše kroky a vaše srdce vede k lásce a trpělivosti Kristově jako dosud.* Odpoledne se pak konal koncert Ženského pěveckého sboru Smetana k 100. výročí republiky.

V neděli 21. října jsme měli první bohoslužbu se songovou liturgií. Bohoslužbu sloužil bratr farář

Osweto, songovou liturgii zpívala sestra Pavla Vlková, zpívání songů vedla sestra Eva Gallatová. Při bohoslužbě dostali požehnání říjnoví oslavenci Valentýnka, Esterka, Terezka, Petr a Jiří. Děti narozeniny oslavily na své skupince, všichni pak společně na prodloužené.

Podzimní výlet z Lužné na Louštín a zpět, který se konal první listopadovou neděli, byl opět plný pohody. Pohyb v nádheře podzimní přírody, milé společenství dětí i dospělých, hry, ohníček, cesta vlakem – díky Bohu za vše, co nám dává a umožňuje.

V neděli 18. listopadu byla opět bohoslužba se songovou liturgií a požehnáním k narozeninám. Bohoslužba byla zaměřena především na děti, které tentokrát neodešly na svou skupinku, ale zůstaly celou dobu nahoře s námi.

Velmi pěkné a názorné kázání pro ně připravila sestra Dana Klozbergová. Zaujalo i dospělé.

Při bohoslužbě dostali požehnání listopadoví oslavenci Adam, Stáňa, Samuel a především sestra Miloslava Maxová, které oslavila požehnaných 90 let života. Narozeniny jsme pak společně oslavili při prodloužené.

V sobotu 1. prosince odpoledne jsme měli sborové soustředění na téma advent. V první části bylo jako obvykle sdílení a modlitby, po přestávce jsme se zaměřili na naše prožívání adventního času. Někteří ho berou jako důležitý čas přípravy, někteří se zas snaží být připraveni bez rozdílu období. Ale všichni si uvědomujeme, jak důležité je být připraven na příchod Pána ve slávě, jak je důležité, aby naše lampy hořely.

V neděli 2. prosince přišel na bohoslužbu Mikuláš. Ale že to nebylo jednoduché s jeho uvítáním a s dárky, o tom napsali účastníci v samostatných příspěvcích.

V neděli 9. prosince sloužil bohoslužbu spolu s naším domácím farářem bratr farář Filip Sedlák

z vinohradského sboru, jeho kázání *Cesta pro Hospodina* je možné si také přečíst na sborovém webu.

Jarmila Chytilová

Bohoslužba dne 2. prosince 2018

V tento krásný, Bohem požehnaný den jsme jako obvykle zahájili ranní bohoslužbu v devět hodin. Každá neděle je díky Božímu slovu, které se zjevuje prostřednictvím úst pravých křesťanů, bohatým přínosem pro náš duchovní život. V tento den jsme převážně vzpomínali na našeho spasitele, Ježíše Krista, Syna Božího a zároveň Syna člověka, který zemřel pro nás, za naše hříchy. Ano, spousta z Vás si právě v tento okamžik říká, že to činíme v podstatě každou neděli prostřednictvím výkladu. Ale pravda je taková, že čím více se blíží období Vánoc, tím jsou naše duše semknutější. Mají k sobě blíže dokonce i lidé, kteří to na první pohled popírají.

Jakmile skončila ranní bohoslužba, přišel na řadu předčasný příchod svatého Mikuláše. Náš bratr Mgr. Miloš Feller se své role zhostil opravdu se ctí. Jako Mikuláš vyzařoval směsicí vlastností této bytosti vlastních. Navíc přidal i trochu svého pověstného vtipu. Děti byly nadšené. Některé zpívaly, některé přednesly básničku. Role anděla se zhostila neméně nadaná, empatická a ve své roli přesvědčivá sestra Anežka Krucká. Tento den jsme si všichni užívali plnými doušky. Odnesli jsme si z něj jak poučení, tak hezké vzpomínky na vkusné, zábavné prvky.

POŽEHNÁN BUĎ JEŽÍŠ KRISTUS, AMEN.

Tereza Novotná

Letos přišel Mikuláš dříve

Letos přišel Mikuláš dříve, již v neděli 2. prosince, a to byl problém! Mikuláš totiž neměl dárky pro děti. Sám z toho byl nešťastný, zdráhal se přijít a nebýt anděla,

nezůstal by. K radosti dětí se ale nechal přemluvit. Společně se s nimi pomodlil a ejhle, dárky se náhle objevily před oltářem! A tak se mohlo začít. Mikuláš vyslechl mnoho hezkých básniček a písniček a naděloval. Naštěstí pro řadu dětí se moc nešťoural v podrobnostech, jak moc doma pomáhají, jak poslouchají rodiče, jak jsou laskavé k sourozencům a tak podobně. A naštěstí pro rodiče je tentokráte nezapojil a nežádal po nich recitace, snad po loňské zkušenosti… Kdo ovšem ví, s čím přijde napřesrok, čím překvapí. Ale nechme spekulací, důležité je, že se letošní Mikuláš vydařil. Díky, anděli a Mikuláši, přijďte zas!

Petr Chytil

Letošní mikulášská nadílka očima Mirky Honické.

Je nedělní ráno, 2. prosince, 1. advent. Bylo rozhodnuto, že se tento den uskuteční také mikulášská nadílka, protože příští neděli je 9. 12. a to už by bylo trochu pozdě na Mikuláše.

Před kostelem vidím Adama s Dominikem, jak se činí s koštětem a lopatou. (Včera napadlo trošku sněhu.) Pro sebe si myslím: Šikovní kluci. Ale nahlas říkám: „Tak co, kluci, činíte se, aby vám Mikuláš něco podaroval?“ Dominik se na mě podívá jako na naivku: „Žádnej Mikuláš není, to je vymyšlený!“ Já na to: „Ale není. On opravdu existoval. Je to už dávno, tak někdy kolem r. 300 našeho letopočtu. Byl to biskup z Myry v Turecku. Traduje se o něm, že byl velice soucitný, laskavý a štědrý k chudým. Zachránil tři nemajetné dívky před potupou a také tři malé chlapce hostinského údajně vzkřísil ze smrti a ještě mnoho a mnoho dobrého udělal lidem. Proto se na jeho památku rozdávají na jeho svátek dětem dárky a proto má na sobě biskupské oblečení a pastýřskou berlu.“

Už ale bylo na čase jít dovnitř na bohoslužbu. Kluci uložili nářadí a také zasedli do lavice.

Po bohoslužbě nastala chvíle napětí a očekávání. Konečně! … Ale co to? Anděl doslova táhne vzpouzejícího se Mikuláše. Ten vzdoruje a má tisíce námitek – že ještě nepřišel jeho den, že je teprve druhého, a on má chodit šestého! A že nemá vůbec žádné dárky… Ale je tažen uličkou přes své silné protesty. Jak se tak marně vzpouzí a plácá se přes prázdné kapsy, je na něm cosi divného! No ano! Už to vidím. Má sice ještě atributy jako mitru (čepici), berlu a náprsenku s křížem, ale chybí mu ROUCHO! Košile a plášť! Chudák Mikuláš, je takový dobrák, že chudým rozdal i část svého majestátu??

No, už se nedivím, že se tak moc bránil. Vždyť kdyby pokračoval v rozdávání – no to by mu zbyly jen ty vousy!!

Ale co teď? Těch 25 natěšených dětiček přece nemohou nechat odejít domů s prázdnou? Spásný nápad, který neselže – MODLITBA! Zachrání to modlitbou – odchází do ústraní. Myslím, že i děti se s andělem tiše modlily. V tom zvědavý anděl (andělka Anežka) už objevil krabici s balíčky za oltářem. Díky Bohu! Vyslyšené modlitby… Děti volají Mikuláše z „poustevny“ zpět.

Situace je zachráněna! Mikuláš se ujal své tradiční role: rozdávání dárků. Dětičky zpívaly a recitovaly a nastala všeobecná radost!

Mirka Honická

Pomoc od andělů při ledovce

Změna počasí může být pro nás příjemná, ale někdy přináší i neočekávané komplikace. Letos jsme si po změně letního času byli opět jisti, že je čas na zimu. Ti, kteří řídí auto, by měli vědět, že od prvního listopadu se každé auto musí vybavit zimními pneumatikami. Udělal jsem to dřív, abych nebyl nějak překvapen ledovkou. Jenže první mrazy s ledovkami přišly letos velmi brzy.

To ráno jsem měl odvézt syna do školky. Hned, jak jsem vycházel z domova, mi bylo jasné, že musím jezdit opatrně, a opravdu jsem opatrně jel. Jak jsem se však dostal do strmých uliček Podprůhonu, nemohl jsem brzdit ani zastavit auto kvůli ledovce. S malým synkem v autě mi nezbývalo nic než se modlit, bylo mi jasné, že nabourám. Jak však auto jelo samo z kopce, najednou se objevili dva muži, kteří mi pomohli zastavit auto včas. Poděkoval jsem jim a oni hned šli dál. A tak jsem pochopil, že nás Bůh zachránil, neboť nebýt těch dvou, dopadlo by to s námi velmi špatně. Je to ponaučení, že Bůh je s námi a že

dokáže ve správné chvíli poslat své anděly, aby nás mohli zachránit. Jsem mu stále nesmírně vděčný.

Phanuel Osweto

Přijal jsem pozvání

Sestry a bratři, milí přátelé, našel jsem konečně papír, abych mohl opět přispět svojí troškou do mlýna. Vlastně do Nahoru. A našel jsem několik nepopsaných sešitů, kde jsou útržky moudrosti žákyně 5. C ZŠ, mojí pravnučky Aničky. Tak vás mohu oblažit tím, čím jsem byl oblažen sám: Sestra Kamila byla tak laskavá, že mě pozvala na oběd. Přijal jsem a byl potěšen. Ještě nikdy se mi takové cti nedostalo.

Po zdolání asi 100 schodů dvoupatrové budovy jsem se mohl vydýchat v místnosti, kde byl několik metrů dlouhý stůl a asi 10 židlí. Jak jsem později uviděl, nebyl jsem pozván jenom já. Přišel i Phanuel Osweto s manželkou Judith. Bylo s námi několik dětí Kamily a Oswetových.

Mělo mi být podezřelé, že byla možnost výběru ze dvou polévek: jedna hovězí a ta druhá, nezvykle zlatorůžové barvy, vlastním jménem dýňová. Tu jsem si tedy vyvolil, a udělal jsem dobře: tak krásně barevnou a chutnou polévku jsem ještě nejedl (a že moje babička vařila u milostpaní ve Vídni). Následoval hovězí guláš se směsí brambor, zeleniny, šťávy a omáčky. Taky lahůdka. A zákusky s chutí dortů.

Závěrem bych vám chtěl říci: dostane-li se vám od Kamilky pozvání, neváhejte! Těch 100 schodů seběhnete s krásně plným žaludkem.

Doporučuje vám Zdeněk ve čtvrtek 15. XI. 2018

Zdeněk Kolářský

Markétino biřmování

Jedu do Brna. Trochu ospalá. Včera sraz se „základkou“ v Hořicích, pod prvními chlumy dávajícími tušit, že Krkonoše nejsou tak daleko. Odtud přímo do moravské metropole. Běžně takové „dvojcestí“ nekonám, ale tentokrát dělám výjimku. Markéta bude biřmovaná!

Ráno jsem si dala kafe, tak klimbám jen chvíli. Pak mi hlavou letí vzpomínky… Jak jsem se bála o to mimino, jak jsem přišla „omylem“ k synagoze místo do „Cébéčka“ (to si nechte někdy vyprávět, jestli jste to ještě neslyšeli) – to byly Markétě tři roky… Ne každé dítě vydrží a neuteče „do světa“. Dodnes vnímám jako velkou Boží milost, že mé dcery neutekly a s Bohem ve svém životě počítají. Tak díky, Pane! Každé jejich přiznání či vyznání – činy i slovy – mě velmi potěší a přikládám mu váhu... No a tak teď nevyspalá jedu do Brna… Taky mě Markéta prosila o zazpívání Lemaan Cijon (někdy při té písni pláče, já zase když mi hraje Janáčka, prostě se občas nějak vzájemně dojímáme).

V Brně na nádraží potkávám rozesmáté obě dcery – Markétu i Martinu, po delší době jsme zase jednou všechny tři „holky“ pohromadě, škoda, že Tomášovi nebylo dobře, zůstal doma, taky chtěl jet… Kavárna, trochu najíst, napít, juknout k Markétě do pokoje, vyzkoušet písničky, doprovod (Martina se uvolila doprovázet, aby si to Markéta užila a nemusela odskakovat ke klávesám).

Židenický sbor (a zejména mládež) se Markétě stal „domovským“, vidím to a mám z toho radost. Stejně jako z poctivého a přitom živého přístupu sestry Silvie Kamanové, která Markétu a její spolustudentku připravovala. Biřmování proběhlo během takové zkrácené bohoslužby bez zpívané liturgie, ale s písničkami, které nesly patrné stopy Markétina výběru (Petr Eben, zpěvy z Taizé, výše zmíněná židovská píseň na starozákonní biblický text). Svátost biřmování vysluhoval brněnský biskup Juraj Dovala.

Měla jsem radost. Z neokázalosti a opravdovosti chvíle. Z toho, že Bůh si drží mě i mé blízké. Že Markéta zakotvila ve společenství a má svou vlastní cestu. A že vlastně každý máme tu svou cestu do Božího království nějak trochu jinou a přitom hodně stejnou jako ostatní.

Odpovědi na biřmovací otázky měla Markéta napsané. Štěstí pro Nahoru a pro jeho šéfredaktorku – dodala jsem „omáčku“ a může se lámat text. Je hotovo.

Pavla Vlková

Biřmování 25. listopadu 2018, Brno-Židenice

Modlitba biřmovanců

Bože, Duchu svatý, uděl nám bohatství svých darů: dar moudrosti, rozumnosti, rozhodnosti, síly, tvořivosti, zbožnosti a dar svaté bázně před Tebou. Pomoz nám, abychom Tě milovali nade vše, abychom se Ti plně odevzdali do služby a nebáli se vydávat svědectví o Ježíši Kristu. Amen.

Verš vybraný k biřmování

Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“ (J 20, 27)

Verš, který jsem si vybrala, má spoustu výkladů a poprvé mě hlouběji oslovil díky netradičnímu výkladu Tomáše Halíka. Halík spojuje Ježíšovy rány s ranami tohoto světa: všude, kde lidé trpí, můžeme zahlédnout Krista, a výzva k dotyku vlastně znamená: zbav se distance a lhostejnosti, měj soucit. Pro sebe si tento výklad ještě rozšiřuju, aby mě nesváděl

k samoúčelné adoraci utrpení. Věřím, že stopy po Kristových proměněných ranách najdu nejen ve válkách a nemocech, ale úplně všude, kde si dokážeme odpustit, všude, kde se do našich omezených slov trochu připlete Boží hlas, všude, kde si sáhneme na vlastní limity a slabiny a uvolníme tím místo pro Boží milost.

A co mi v tomto pojetí říkají slova: *vlož svou ruku do rány v mém boku*? Myslím, že mi připomínají, co se mám ještě naučit. Jsem zvyklá si držet odstup a odtahovat se, lákají mě ústraní a často víc pozoruju, než abych se účastnila. Obraz fyzického dotyku mě vyzývá k opačnému pólu, který mi někdy chybí: k bezprostřednímu kontaktu se světem. Umožňuje mi se přiblížit Bohu i lidem – Bohu v lidech – a zažívat přímou zkušenost, po které můžu říct stejně jako Tomáš: *Můj Pán a můj Bůh*.

Biřmovací jméno

Jméno jsem si vybrala po postavě královny Ester ze stejnojmenné starozákonní knihy. Ester je pro mě příkladem odvahy, rozhodnosti, nesobectví a věrnosti vlastnímu svědomí. Přeju si, abych stejně jako ona poznala rozhodující chvíle, kdy je potřeba něco konkrétního říct nebo udělat. Prosím Boha, abych v těchto chvílích obstála, neschovávala se a nebála se riskovat, když to bude nutné.

Markéta Vlková

Díky za Boží požehnání

S radostí můžeme konstatovat, že Bůh nám opět požehnal, jak jen to šlo.

Když jsme 9. 10. vyráželi do porodnice, napsala jsem jako první Daně Klozbergové. Sama mi již dříve nabídla, že se ženy ze sboru za mě při porodu pomodlí. Byla jsem za ně moc vděčná a Pán jejich modlitby vyslyšel. Celý porod probíhal v klidu, skutečně jsem se vůbec nebála. Dokonce u mě mohl být můj manžel Pavel celou dobu, protože zrovna nikdo jiný v porodnici nerodil a milá sestra ho ke mně pustila.

Vilém se narodil v půl osmé večer, měl 49 cm a 3 kila. Od té doby roste jako z vody (tedy spíše z mléka) a je s ním ještě více legrace, než když byl v břiše. Zdravíme celý sbor a srdečně děkujeme za krásné přání, které nám od vás přišlo.

Alžběta a Pavel Kubrovi

Blízkým

Stanislav

Než jsem obdržel „Nahoru“ jako koncept před vydáním, měl jsem úmysl poslat prostřednictvím tohoto sborového listu kladenskému společenství přání požehnání k vánočním svátkům. Po přečtení textu připraveného k vydání jsem byl ještě více upevněn v přesvědčení, že požehnání bohatě máte. Dostává se vám skrze Kristu oddané a Duchem svatým v různé míře a rozmanitosti obdařené sestry a bratry.

Jelikož však v mezidobí života jak jednotlivců, tak společenství jsou Boží úradky pro nás ještě nedohledné, přeje vám slánské společenství jedněmi ústy plnost Božího požehnání. Nepochybujeme, že taktéž vy činíte v náš prospěch.

U dobře fungujících projektů a jejich realizací se používá fráze: „Jen tak dál.“ Vynechme to „jen“. Tak dál…

Slánští v Kristu

Sborová dovolená 10.–17. 8. 2019

Zdravím všechny a informuji, že v létě pojedeme opět po delší době do chaty Jedlová v Deštném v Orlických horách (http://chatajedlova.cz/).

Cena za polopenzi činí 3500 Kč (dospělí vč. dětí nad 13 let), děti 2800 Kč, případně předškoláci za 1750 Kč, ale u nich se počítá s tím, že většinou budou bez vlastní postele (což asi bude často i nutné, neb 4lůžkové pokoje tam ani nejsou, je tam jen jeden větší, jinak 2–3lůžkové). Bližší informace pošlu později, přihlášky a zálohy (ve výši poloviny ceny) budu chtít během ledna až února. Kdo už nyní víte, jaká byste uvítali témata, určitě dejte vědět!

Kamila Krucká

Program setkávání o Vánocích

Po 24. 12. Štědrý den v 15 hod. a ve 23 hod.

St 26. 12. na Štěpána v 10 hod.

Po 31. 12. silvestrovské posezení v 15 hod.

Út 1. 1. 2019 sdílení a modlitby v 9 hod.

Otevřený kostel

je k dispozici každou středu od 15 do 16:30 hod.

Úřední hodiny

ve středu od 15 do 16:30 hod.

ve čtvrtek od 9 do 11 hod.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu http://ccshkladno.unas.cz

Datum vydání: 14. 12. 2018

Red. rada: J. Chytilová, S. Jurek, P. Osweto, P. Vlková, M. Vlková

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.